

Beure aigua de mar

Com veieu he començant tirant d'ironia. El Col·legi de Metges no ha pogut evitar que s'hagi celebrat aquest «congrés internacional» a Llançà. El més preocupant és que hi hagi persones desesperades perquè la medicina no dona solució a les seves malures que caiguin a les seves mans, no solament perquè els pugin receptar productes nocius per a la seva salut sinó perquè això els porti a abandonar les prescripcions mèdiques. De curanderos n'hi ha hagut sempre i no tots fan pràctiques execrables si no són contraris a la medicina científica. És com posar fe en l'aigua del manantial de Lourdes sense deixar de fer cas al metge, que segur no fa cap mal. El mateix Josep Pla parla de la gent que fa servir remeis casolans contraris a la «farmacopea a l'ús» (cito de memòria), però quan sentim que hi ha productes que curen el càncer o l'autisme que, per cert, no és una malaltia, se'ns han d'encendre totes les alarmes. La ciència mèdica avança molt encara que, lamentablement, no té respostes per a tot, però es basa en l'estudi i l'anomenat mètode científic, que és una manera sistemàtica d'obtenir coneixement mitjançant l'observació, la formulació d'hipòtesis i la seva comprovació amb evidències, contrastant resultats amb altres experts abans de ser publicats en revistes científiques de reconegut prestigi abans de ser portats a la pràctica. Hi ha remeis que poden matar. Compte! Fins d'avui en vuit, si no hi ha res de nou.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/09/11/beure-aigua-mar-134198130.html>